

Økonomi- og Indenrigsministeriet,

Forvaltningsjura,

J.nr. 2016-9854

TELEFONNOTAT AF 19. JANUAR 2017

AF SAMTALE MELLEM KONTORCHEF CHRISTINA EKMANN, FORVALTNINGSJURA OG EN MEDARBEJDER FRA NORDJYLLANDS TRAFIKSELSKAB

Telefonnotatet er renskrevet af Hans B. Thomsen, den 5. december 2023, på baggrund af sagens underliggende mailkorrespondance

Nordjyllands Trafikselskab havde indsendt et udkast til vedtægter til Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen med henblik på at opnå Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsens og Økonomi- og Indenrigsministeriets godkendelse.

§ 2, stk. 4, i lov om trafikselskaber, som affattet ved § 1 i lov nr. 745 af 25. juni 2014, var sålydende:

»§ 2.---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Trafikselskabet fastsætter selskabets vedtægter, som skal godkendes af repræsentantskabet og de berørte regionsråd. Trafikselskabets vedtægter sendes herefter til transportministeren og økonomi- og indenrigsministeren, der har en frist på 12 uger for indsigelser. Har trafikselskabet ikke inden fristens udløb modtaget indsigelser, anses vedtægterne for godkendt. Fristen kan af transportministeren eller økonomi- og indenrigsministeren forlænges med en begrundet udtalelse for forlængelsen.

Stk. 5. ---«

§§ 21 og 22 i disse vedtægter var sålydende:

»§ 21.---

Stk. 2. Bestyrelsesmedlemmerne kan desuden vælge at modtage et frikort til selskabets busser.

§ 22. Der ydes bestyrelsesmedlemmerne diæter og erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste mv. efter reglerne i § 16 a i den kommunale styrelseslov. Bestyrelsen kan med tilsynsmyndighedens godkendelse beslutte, at der i stedet ydes et fast vederlag afhængigt af den arbejdsbyrde, der er forbundet med varetagelsen af det enkelte bestyrelseshverv.«

Økonomi- og Indenrigsministeriet havde den 6. januar 2017 meddelt Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, at denne styrelse skulle meddele Nordjyllands Trafikselskab (NT) følgende:

“Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen skal herved meddele, at vedtægternes § 21, stk. 2, hvorefter bestyrelsesmedlemmerne kan vælge at modtage et frikort til selskabets busser, ikke kan godkendes. Dette skyldes, at bestemmelsen i standardvedtægten om vederlæggelse af bestyrelsesmedlemmer i trafikselskaber, er ufravigelig, jf. § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1374 af 25. november 2015 om vedtægter for organisering af trafikselskaber (standardvedtægt), hvorefter bl.a. § 21 i bilag 1 til bekendtgørelsen er ufravigelig. Denne bestemmelse fastlægger udtømmende mulighederne for at vederlægge bestyrelsesmedlemmer i trafikselskaber. Den ufravigelige bestemmelse fra standardvedtægten er indeholdt i § 22 i NTs vedtægter.

Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen og Økonomi- og Indenrigsministeriet kan således godkende vedtægterne betinget af, at § 21, stk. 2, udgår.”

Nordjyllands Trafikselskab rettede på den baggrund henvendelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet vedrørende baggrunden for, at ministeriet ikke kunne godkende en bestemmelse, hvorefter bestyrelsesmedlemmerne kunne vælge at modtage frikort.

Kontorchef Christina Ekmann havde herefter den 19. januar 2017 en samtale med en medarbejder fra Nordjyllands Trafikselskab om baggrunden for ministeriets afgørelse.

”Jeg har talt med [den pågældende medarbejder] om baggrunden for, hvorfor vi ikke kan godkende en bestemmelse, hvorefter bestyrelsesmedlemmerne kan vælge at modtage et frikort. Jeg har dels henvist til, at bestemmelsen fraviger bekendtgørelsen, som er ufravigelig på dette punkt. Jeg har endvidere oplyst, at vi anser et frikort for at være et ekstra vederlag, idet det kan benyttes til transport, der ikke vedkommer møder eller andre aktiviteter i trafikselskabets bestyrelse.

[Den pågældende medarbejder] kunne godt forstå begrundelsen, når han fik den forklaret. Han oplyste, at Statsforvaltningen tidligere havde godkendt, at de fik et sådant frikort. Jeg oplyste, at ifølge de gældende regler er det Transport-, Bygnings- og Boligministeriet samt Økonomi- og Indenrigsministeriet, der skal godkende vedtægterne, derfor kan der ikke længere lægges vægt på Statsforvaltningens tilkendegivelse. Jeg har endvidere oplyst, at vi mener, at selv en mindre fravigelse er en fravigelse. Derfor kan man efter min opfattelse ikke —som Statsforvaltningen efter det oplyste har gjort — efter det gældende regelsæt lægge vægt på, om frikortet har en begrænset værdi.”

[Den pågældende medarbejder] ville gå videre med sagen på den baggrund og forklare dette for bestyrelsen. Han tilkendegav, at han hermed har fået svar på sine spørgsmål.”